

kadar mukaddestir. O da ağaçtır. Çünkü, semere verir. Bence semere veren daha iyi ağaçtır. Bizim orman siyasetimiz zaten yanlışdır. Gökten Allah inip dağlarımıza orman dikecek. Yok böyle şey, olmaz. Cebeli Dürzi'yi Lübnanlılar ağaçla doldurdular. Bizde 50 bin mahkûmumuz âvare, berbat, birbirine ahlâksızlık aşılıyan vaziyettedir. Bu durumu beş altı sene evvel Meclise arz etmiştim. Bu berbat, âvare insanları kullanalım, çıplak dağlarımızı ağaçlıyalım, fidan yetiştirelim, demiştim. Adliye Vekili çıkıp, «Bu ağaçların fidanların müşterisi kim olacak» dedi.

Yüreklere acısındır. Eskişehir'e giderken veya gelirken dağların perişan halini görmüşsünüzdür. Bir tek ağaç yok, beyefendiler. Oraya, köylü ekin ekiyor. Köylünün ekin ekeceği yere ağaç dikilse bile, bu 50 dönümü geçmez. Asıl ağaçlandırılması lâzımgelen o dağlardır. Ama, hiç oraya yanaşmıyor, sadece biz ağaç muhibbiyiz, orman muhibbiyiz, diyoruz. Bu memleket böyle ağaçlanmaz. Bunu ancak, insan emeğiyle yapabiliriz. O da nasıl olacak? 50 - 60 bin mahkûma, hiç olmazsa 20 - 30 bin ağaç yetiştirttiririz, icabında askerlerimize 20 - 30 bin ağaç dikirttiririz. Böylece de bu çıplak dağlarımızda ağaçlar yükselir. Yoksa, bunu böyle tabiata bırakmak doğru değildir. Tabiat vaktiyle bunları yapmış, yerin altına gömmüş, şimdi onlar petrol oluyor. Binaenaleyh, şimdi tabiatın sahaveti kalmamış. Bu itibarla, insan emeği lâzım. Bu yola gitmemiz lâzımken, köylünün bağı, bahçesini elinden alıp ormanı kuracağız, sanıyoruz. Beyefendi buyurdular ki; Orman Kanunu bu işi halletmiştir. Nerenin orman olduğunu, Orman Kanunu falan, falan maddesiyle halletmiştir, diyor. Hâkimin gözü yok mu? Elbette ki, o da bu maddeleri okuyacak ve ona göre tatbik edecek. Her hususta hâkime itimadediyorsun, hâkime her kanunu tatbik ediyorsun da, Orman Kanununun o maddesi üzerindeki hâkimin hakkı takdirini nasıl nez'ediyorsun, arkadaş? Hâkime her kanunun maddesini tatbik ettiriyorsun, Orman Kanununun o maddesine gelinece hayır... Hâkim, bu hususta hiçbir şey söyleyemez, Orman Komisyonu ne derse, o olur. Böyle şey olmaz arkadaşlar. Ziya Paşanın bundan 80 - 100 sene evvel söylediği bir bendi vardır : «Kadı ola dâvâci ve muhızır dahi şahit - ol mahkemenin hükmüne derler mi adalet.»

Orman İdaresi taraftır. Taraf, adalet huzurunda ne şahit olabilir, ne hâkim olabilir, ne ehli-vukuf olabilir; hiçbir şey olamaz. Fakat, ben bu kadar büyük dâvada değilim. İsteddiğim şudur, tekrar ediyorum arkadaşlar : Hükümetin teklifi, orman olmadığı kabul edilen kısmın ormandan ihracıdır. Bizim teklifimiz, orman olup olmadığıdır. Bu maddede bir hüküm sevk edilmiş? Unuttularsa tekrar edeyim. «Birlik sınırları içinde kalan bu gibi gayrimenkullerin tapulamaya tabi olup olmadığı hususunda ilgililer arasında anlaşmazlık çıkarsa, tapulama tutanağı ve krokisi yapılır, Anlaşmazlık sebebi tutanakla belirtilir.

Anlaşmazlık, bu kanunda yazılı olan usul ve ilgili kanunların deyince, «ilgili kanunlar» esas zannedilir. Binaenaleyh, bu kanunda bir hüküm sevk edilmiş, Orman Tahdit komisyonları halledecek demiş. Halledecek demiş ama, bir de «ilgili kanunlar» demiş. O «ilgili kanunlar» kelimesini maddeye koymasak da mesele yoktu. İsterseniz bu yolda bir teklif yapayım ve «ilgili kanunlar» kelimesinin kaldırılmasını istiyeyim ve bütün niza ortadan kalksın.

BAŞKAN — Buyurun Sayın Tuna.

AHMET NUSRET TUNA (Kastamonu) — Efendim, biz konuşmalarımızda birbirimizi isnad ediyoruz, gibi geliyor.

Şimdi ben, 1 nei madde çok iyi bir madde, adalet bununla tahakkuk edecek falan, demedim. Birinci madde, en fazla ıstırabımı çektiğimiz maddelerden biridir, dedim. Yalnız, bunun hal yeri bu kanun değildir, dedim.

Hâkime her türlü hakkı tanyoruz, şunu yapıyoruz, bunu yapıyoruz da, niye onu tutup bu orman mevzuunda tatbik etmiyoruz?. Bunun bâzı tarihî sebepleri olmuş; o madde keyif için gelmemiş. Fakat, şu madde hakikaten ıstırap kaynağıdır, diyoruz. Ben bu madde çok doğrudur, yerindedir, demiyorum. Ben, nun yeri Orman Kanununun birinci maddesidir, o derdi Orman Kanununda halledelim, diyorum. Çok iyidir, demiyorum. Muhterem meslektaşımın bu hususu hatırdan çıkarmamasını rica ederim.

BAŞKAN — Sayın Bakan, buyurun.

DEVLET BAKANI RAİF AYBAR (Ankara Milletvekili) — Muhterem arkadaşlarım, hatiplerin konuşması, meselenin daha evvelki tezekkürlerinin de üzerine geldiği için, şüphesiz herkesin